

64. Но има нѣкои отъ васъ които не вѣрувать. Защото знаеше Иисусъ изъ начало, кои сѣ що не вѣрувать, и кой е дѣто ще го прѣдаде.

65. И казуваше: За това ви рѣкохъ, че никой не може да дойде при мене, ако не му е дадено отъ Отца ми.

66. Отъ това мнозина отъ неговы-тѣ ученицы ся повърнѣхъ назадъ, и не ходяхъ вече съ него.

67. Тогава рече Иисусъ на дванадесеть-тѣ: Да ли ищите и вы да си идете?

68. А Симонъ Петръ му отвѣща: Господи, при кого да отидемъ? ты имашъ думы на животь вѣченъ,

69. И ный повѣрувахмы и познахмы че си ты Христось, Сынъ на Бога живаго.

70. Отгвори имъ Иисусъ: Не избрахъ ли азъ васъ дванадесеть-тѣ, но единъ отъ васъ е диаволь?

71. Казуваше за Иудъ Симоновъ Искаріотскій; защото той, който бѣ единъ отъ дванадесеть-тѣ, щѣше да го прѣдаде.

ГЛАВА 7.

1. И слѣдъ това ходяше Иисусъ по Галилеѣ; защото не рачаше да ходи по Иудеѣ; понеже Иудеи-тѣ ищяхъ да го убіѣхъ.

2. А бѣ близу Иудейскій-тѣ праздникъ на шатрораспѣваніе-то.

3. И рекохъ му братія-та му: Прѣмни отъ тука, и иди въ Иудеѣ, за да видятъ и твои-тѣ ученици дѣла-та които правишь:

4. Защото никой не прави нѣщо скрышомъ, и ище да бѣде той явенъ. Ако правишь това, яви себе си на свѣтъ-тѣ.

5. Защото нито братія-та му вѣрувахъ въ него.

6. Тогава казува имъ Иисусъ: Мое-то врѣме не е настанжло още, а ваше-то врѣме е выпѣжгы готово.

7. Васъ свѣтъ-тѣ не може да вы ненавижда; по мене ненавиди,